

Den Första Skandinaviska Kristna Missions- församlingen i Winnipeg.

som i dag den 25 januari 1910 firar sin tjugufemåriga tillvaro, är som församling icke allena den första början till all andelig verksamhet bland skandinaverna här på platsen, utan på samma gång äfven i hela Canada.

Så långt tillbaka som 1874, då Winnipeg räknade blott 2,000 invånare, ankom hit M. P. Peterson i sällskap med andra arbetare från Förenta Staterna. Vid hans ankomst fanns det här blott en enda skandinav, svensken C. D. Anderson, hvilken då bott på platsen ett par år.

Det var ungefär vid samma tid, som ytterligare en svensk anlände hit från Marquette, Mich., den så kallade läsare Johnson. Som Peterson blifvit omvänd till Gud, innan han lämnade Sverige, sökte han nu upp Johnson, och så anordnades de första reguljära bönemöten på svenska språket. De båda möttes regelbundet till bön och uppbyggelse i Johnsons rum hvarje torsdags kväll, och dessa möten fortsattes till inemot julen samma år, då vår Peterson gick ut på järnvägsarbete på C. P. R. banan till Selkirk. Men efter återkomsten till staden sökte Peterson och Johnson åter upp hvarandra och fortsatte sina möten. Emellertid blefvo dessa än en gång afbrutna därigenom, att P. gick ut på järnvägsarbete igen.

Under denna sommar anlände ytterligare två troende svenskar från Duluth, Minn., Anderson och Brodin,

så att, då nästa vinter kom, de voro fyra, som kommo tillsammans till sång, bön och betraktelse. Detta var en trefflig vinter, men glädjen varade icke länge, ty 1877 reste Anderson till Sverige och Brodin till British Columbia, och i februari 1879 lämnade äfven Johnson med hustru och barn och gick till Bismark, N. D.

Nu var Peterson ensam, dock icke riktigt, ty den 2 november 1878 hade

M. P. PETERSON.